

VÍKEND V POHRANIČÍ

in.ihned.cz/cr

FOTO: ŠTĚPÁN VÍTEK

Klášter na skále v městečku Pleystein v Německu.

mysl, spíše menší podniky, rodinné farmy a agroturistika. Lesy a louky jsou protkané hustou sítí pěších značených tras i cyklotras, v každé druhé obci najdeme pension či ubytování na statku, koupaliště, kuželárnu nebo koňskou farmu. Na četných vyvýšeninách vykukují rozhledny. Ideální podmínky pro „měkkou turistiku“ a pobyty s dětmi.

Chodsko, česká enkláva

Historicky, kulturně i jinak zcela svébytnou částí širší českoleské oblasti je Chodsko. Tento pojem se většinou spojuje s hrdým posláním Chodů coby obránců zemské hrani-

ce a s dodnes dochovaným folklórem. Zeměpisně se pak Chodsko nejčastěji ztotožňuje s poměrně malým územím kolem Domažlic. K chodským ikonám patří statečný rebel Jan Sladký Kozína, spisovatel Jindřich Šimon Baar a domažlický hrad; méně je však známo, že chodské osídlení se původně rozprostíralo po mnohem větším území – při úpatí celého Českého lesa, tedy směrem severním až do okolí Přimdy, Tachova a Plané.

Do současnosti se ale chodská etnografická oblast dochovala skutečně jen v okolí Domažlic, protože pláňští a přimďští Cho-

dové byli už v 16. století germanizováni a přišli o svá privilegia (mj. vlastní samosprávu a přímou podřízenost panovníkovi). Naproti tomu marný Kozinův boj za práva Chodů skončil až roku 1695 a vsi kolem Domažlic si udržely převahu českého obyvatelstva po celou dějinnou dobu – však také v roce 1938 nebyly zařazeny do německého záboru Sudet. Paradoxní je, že ačkoli pozůstatky lidové kultury utrpěly v severní části historického Chodska (na Tachovsku) po 2. světové válce nenávratně rány, nejlépe dochovanou lidovou architekturu dnes najdeme právě tam.

Nejllepší seznámení s chodskou kulturou nabízí folklorní festival Chodské slavnosti, konaný každoročně v srpnu v Domažlicích. Jeho tradice se datuje již od roku 1955 a kromě dudácké hudby, tanců a krojů tu můžete vidět třeba staročeský jarmark nebo se zúčastnit poutě ke kostelu sv. Vavřince nad Domažlicemi. ■

ŠTĚPÁN VÍTEK

Domažlické náměstí

hrad stojící přesně na rozvodí, leží dnes asi 10 kilometrů od hraniční čáry. Značná část Českého lesa má tedy spád do Německa – tečou tam potoky, do bavorských vsí vždy vedly snadno přístupné komunikace. Zkrátka, kus Čech za obzorem.

Němci označují českou část Českého lesa jako Böhmerwald, na rozdíl od Böhmerwaldu – Šumavy. Zvlněný kraj na německé straně dnešní hranice nese název Oberpfälzer Wald (Hornofalcký les). Bavorské obce a městečka tu žijí svůj poklidný život v kontinuu po staletí. Žádný velký prů-

Tipy regionu

Vyhlídky

Ačkoli chátrající bývalé armádní objekty na vrcholu Čerchova neskýtají zrovna vábný pohled, Kurzova věž je znovu přístupná turistům a poskytuje kvalitní kruhový výhled. Jen asi kilometr od hranice stojí nad německou obcí Stadlern rozhledna nazvaná příznačně: Böhmerwaldturm. Krásný pohled z dálky na celý jižní hřeben Českého lesa je z Baldovského návrší nad Domažlicemi.

Memento mori

Kdysi rozsáhlou obec Pleš (Plöss) připomíná pietně obnovený hřbitov,

FOTO: ŠTĚPÁN VÍTEK (KURZOVA VĚŽ)

základy kostela a obnovená hájenka. Tajemně dýchá místo, kde stávalo Zahájí (Waldheim) na Tachovsku: můžete se tu vydat po stopách dvou zámků i staré sklárny. K představě o tom, jak Waldheim kdysi vypadal, budete ale potřebovat hodně obrazotvornosti nebo sadu historických pohlednic. Mementem jiného druhu je památník koncentračního tábora Flossenbürg v Bavorsku. Z přibližně stovky tisíc internovaných tu nacistický teror za 2. světové války nepřežila skoro třetina.

Vodní bohatství

Tisíce malých rybníků, pospojovaných v malebné soustavy, objevíte v okolí bavorského Tirschenreuthu. Až vás přestanou bavit procházky mezi vodami, zajděte do některé z nespočetných rybích restaurací. V parném létě přijde vhod koupel v umělém jezeře Perlsee hned za hraničním přechodem Lísková. Pokud je venku zima, může vás lákat akvapark v blízkém Waldmünchenu (Erlebnisbad Aqua-fit).